

გაზეთის ღირს

Table with 4 columns: Issue number (ფურცელი), Price (ღირს), Subscription (წესება), and Distribution (რედაქციისათვის).

ივერია

გაზეთის დასაყვედომი და კერძო განცხადებები... დასაბუჯდათ უნდა მივმართოთ: თუ თონ რედაქციას...

1877—1892 საზოგადოებრივი და სალიტერატურული გაზეთი 1877—1892

21 დეკემბერს, ღამის 2 საათზედ გარდაიცვალა ფილტვების ანთებით ჩვენს ლიტერატურაში ცნობილი მოღვაწე, ჟურნალ „ციკოსკარი“-ს რედაქტორად ნამყოფი ივანე ივანეს ძე ამარაშვილიძე...

გაზეთ „მშაკ“-ის რედაქცია ამით აცხადებს, რომ განსვენებულის ბრძოლს არწრუნის დასაფლავება დანიშნულია კვირას, 28 დეკემბერს... პანაშვილი ყოველ დღეა, საღამოს 6 საათზედ...

სახლების ამჟამებელ ამხანაგობისაგან სახლების ამჟამებელ ამხანაგობის კანცელარიაში მსურველთ შეუძლიანთ მოილოაბრაკონ მმართველთან 1 იანვრიდამ: ორშაბათობით, სამშაბათობითა და ოთხშაბათობით, დილის 10 საათის ნახევრამდე, ხოლო კვირაობით—12 საათამდე. (10—3)

„კ ვ ა ლ ი“

ნახატიანი ასალი ჟურნალი (დამატება „ვეფხისტყაოსანს“) გამოვა 1893 წლიდან ყოველ კვირაში ერთხელ ერთიდან სამ თაბამამდე. ხელის მოწერა მიიღება ტფილისში არწრუნისეულ ქარვასლის ქართულ სახლში სამკითხველოში... ქალაქს გარეშე ხელის მოწერათა შეუძლიანთ მიიქციენ „ჯეჯილის“ რედაქციაში ამ ჟურნალის დასაბარებლათ.

ველეტონი

სოფელთაშვირი პროვინციისათვის ოქტომბერსა და ნოემბერს (წერილი გურბილდან) მე უბედური ისეთ უბედურს ვარსკვლავზე ვად დაბადებული, რომ ვერსად-ვერაოდეს და ვერაფერში უბოდიშოდ ვერ მოგჩემბი. მაგალითად, რავდენი ბოდიში შემხვედრა თუნდ ამ „ყოველთვიურის“ წერამ? „ყოველთვიური“ დეარქვი და ორთქვეში ერთხელ ძლიერ-ძლიერობით გამოვახსობრეკე. განა ეს საბოდიშო საქმე არ არის? ბოდიშმაკ თქვენი ძირი წაიღოს, თუ-კი რასმე გააკეთებს. ხათა ისაა, რომ შეიძლება და ძალიან ადვილადაც, მე საბოდიშო სიტყვებს ვიგონებდე წერილისა და...

1887 წელს ისევ განახლა გამოცემა „ცისკარი“-სა. ივანე ივანეს ძე მონაწილეობას იღებდა აგრედვე სხვა ჟურნალ-გაზეთებშიაც: ჟურნალ „ივერიაში“, გაზეთ „ივერიაში“ და „ლორეაში“, პბქდავდა სხვა-დასხვა წერილებსა და ლექსებს. 1891 წელს, უკვე ღრმად მოხუცებულმა ივანე ივანეს ძემ გადასთარგმნა დიდი თხზულება გენერალ ქიშიშიაშვილისა „ლაშქრობანი ნადირ შაჰისა ინდოეთს“. მხურვალე მონაწილეობას იღებდა აგრედვე ქართულ თეატრის საქმეშიაც, როგორც მხენე და ერთგული თანამგმე ჩვენის თეატრის დამაარსებლის თ. დ. ერისთავისა, და მას შემდეგაც ყოველის ღონის ძიებით სცდილობდა ამ საქმის წარმატებასა და აღორძინებას; ვადმოსთარგმნა და თითონაც დასწერა რამდენიმე პიესა. ამ უკანასკნელს დროს ეს მხენე და პატივცემული მოღვაწე, ივანე ივანეს ძე, ძლიერ გაჭირვებული იყო და თითქმის არსაიდგან არ მოეძებნებოდა სახსარი ცხოვრებისა, მაგრამ უკანასკნელ დღემდე კალამი ძირს არ დაუდგია და შეძლებისამებრ ემსახურებოდა თავისს საყვარელ საქმეს, ვიდრე უღობირობლა სიკვდილმა წუთი-სოფელს არ გამოასალომა და ბოლო არ მოუღო მისს მოღვაწეობას იმ ქვეყნის წინაშე, რომლის სიყვარულითაც უკანასკნელ დღემდე გული უცემდა ამ პატივცემულსა, მხენეს და ერთგულს მოღვაწეს ჩვენის მწერლობისა და ლიტერატურისას. საუკუნოდ იყოს ხსენება მისი!

თად დაიბარებს, იმათთვის წლიურად ეღირება გაუგზავნელად 10 მან., ხოლო გაგზავნით 12 მან. რედაქტორ-გამომცემელი ან. თ-წერეთლისა

დოქტორი ს. ვაწაძე იღებს ავადმყოფებს ნაშუადღევს 3 საათიდგან 6 საათამდე (ელისაბედის ქუჩა, კობიევის სახლი, № 116). (30—22)

ახალი ამბავი

სამწუხარო ამბავი უნდა ვაუწყუთ ჩვენს მკითხველებს. ორშაბათს, 21 დეკემბერს, ღამის 2 საათზედ, ფილტვების ანთებით გარდაიცვალა ჩვენი მოხუცებული მწერალი ივანე ივანეს ძე გურაშვილი. განსვენებულმა სალიტერატურო ასპარეზზედ მოღვაწეობა დაიწყო 1850 წლიდგან. 1857 წელს შეუდგა ჟურნალ „ცისკარის“ გამოცემასა და რედაქტორობას. 1863 წელს დაიწყო ბეჭდვა სამეურნეო გაზეთისა.

გვიანების გამო; ხოლო მკითხველი ხელ-აპყრობით ვედრებოდეს ზენას: დაგვიფარე და დაგვიცევი იმ ვილაც დათიყო ვერმიცანაშვილის აბლა-უბლდასაგანო. ამას იმიტომ მოგახსენებთ, რომ ძნელია მკითხველთა აღლოს ადება მწერალთაგან ღეს სიძნელე წარმოუდგენელია მაშინ, როცა ჩემებრი მზად-ვეწმენი კალამს ჰქიდებენ ხელს. მე მესაცვდებდებოდი პირში და ზურგთ უკანაც, რომ ვერაფერს ახალს ვერ ვწერ, რომ ახალი მიმართულება არ შემომაქვს მწერლობაში, რომ ათი-ათასჯელ ვადღევილ და ვადაცონილ საგნების გამო ჩამოვადებ ლაპარაკს, და სხვა და-სხვა. მეტი გზა და ღონისძიება არ დამჩენია, თავი უნდა ვავიძაროლო ასეთ ბრალ-მდებელთა წინაშე, ხოლო ვიდრე ამას მოვახერხებდე, ნება მიბოძეთ, ერთი ამბავი მოგახსენოთ ჩემის ცხოვრებისა. ამ ამბის გამო მწარედ და...

მისიონერს 3,000 მანათი უნდა გაეგზავნა ფოსტით და ელოდდა, ვიდრე ფოსტიდგან ფულის მიღების ბართის მისცემდნენ. ამ დროს ვილაც მარჯვე ჯიბის ოსტატმა ჯიბიდგან ამოაცალა სახელმწიფო ბანკის ბილეთები 2,000 მანათისა. ეს ამბავი იმ წამსვე პოლიციას შეატყობინეს, მაგრამ ჯიბიერი ვერსად იპოვნეს.

ჩვენ მოგვივია წლიდანღელი ანგარიში რუსეთის საიმპერატორო სამუსიკო საზოგადოების ტფილისის განყოფილებისა და მასთან დაარსებული სამუსიკო სასწავლებლისა. ტფილისის განყოფილებას ჰყოლია 1 ნამდვილი, 7 მუდმივი წევრი და 50 მუდმივი სტუდენტი.

წლის განმავლობაში განყოფილებას ჰქონია 13 სამუსიკო გასართობი კრება. სამუსიკო სკოლაში 313 მოსწავლეა: 221 ქალი და 92 ვაჟი. ამათში 20-მდე ქართველია. შემოსავალი ჰქონია განყოფილებას საანგარიშო წელს 33,684 მან. 79 კაპ. ხარჯი—30,557 მან. 96 კ. დარჩენია 3,126 მ. 83 კ. ამას გარდა წინა წლების შემოსვილიდან დაზოგვილა 11,000 მან.

სკოლაზე დახარჯულა 28,064 მან., აქედგან 1,409 მან. გადაუღვიათ სკოლისთვის სახლის ასაშენებელ ფონდად. უმთავრესი წყარო შემოსვილია (18,000 მ.) მოსწავლეთაგან შემოტანილი ფულია და სუბსიდია მთავრობისაგან (5,000 მან.).

22 დეკემბერს დანიშნული იყო ტფილისის ქალაქის გამგეობის მიერ უკანასკნელი ვადა ბელგიელ საზოგადოებისათვის დიდუბისა და ნავთლულს შორის ცხენის რკინის გზის გასაყვანად პირობათა წარმოდგენისა. რადგანაც ბელგიის საზოგადოებამ ამ გზის გაყვანა არ იკისრა, ქალაქის გამგეობამ მივმართა ავკალის ქუჩის ცხენის რკინის გზის გამკეთებელთ ბნით ყორღანოვსა და ალიბეგოვს, თუ გი-

ნდათ, ნათლულსა და დიდუბეს შუა ცხენის რკინის გზა თქვენ გაიყვანეთო. ყორღანოვმა და ალიბეგოვმა 21 დეკემბერს წარუდგინეს ქალაქის გამგეობას თავიანთი პირობანი. დიდუბიდგან ტფილისის საღვთამდე ბილეთის ფასი ეღირება 5 კაპ., ვოგზალიდგან მიხეილის ხიდამდე 5 კ. მიხეილის ხიდდგან ავლაბრის მოედნამდე 8 კაპ., ავლაბრის მოედნამდე „ნავთლულის“ საღვთრამდე 5 კაპ., ტფილისის საღვთრამდე ნავთლულამდე 8 კაპ. და ნავთლულიდგან საყასბოემდე 5 კაპეიკი. ამ გვარად ცხენის რკინის გზის ახალ შტოს 13 ვერსი სიგძე ექნება და ეღირება მთელ შტოზედ მიმოსვლა სულ 36 კაპეიკი. თუ ეს პირობანი ქალაქის გამგეობამ მოიწონა, მაშინ ქალაქის გამგეობა და ყორღანოვი და ალიბეგოვი ერთად გადასწყვეტენ, როდის უნდა შეუდგნენ ამ გზის კეთებას და რა დროსთვის უნდა იყოს მზად.

ბორჯომის საბჭოელთა სოფ. წყში 16 დეკემბერს იახუ გოგალაძეს მასმეკ მოსამსახურემ სამომ ქვლეკი-შვილმა საღვთის კლიტე გაუტესა და მოჭარა დაკეტილ ყუთებდგან 360 მანეთა ფულად, 270 მანეთის თამსაუკები და 45 მანეთის წარაილი ნივთები, სულ 685 მანეთისა. ქურდი ჟურ კურ შეუყრათ.

გორის მარხის სოფ. ყორხასში 8 და 9 დეკემბერს ძრეულ დიდი თოვლი მოყდა. 8 დეკემბერს ღამე სოფ. ყორხასსაგან თავის სახლში მიდენდა სოფ. ცრობისის მცხოვრები ვანსკან ჯავაშვილი. სასჯარ გზა გააარა საშინელ თოვლში, ძღეაქ დაიღალა, საბრეული ვერ შესძლო და მიწდარში დაქინა. და-მე თოვლმა ერთხანად დაჭარა და მესა-დდეს ძღეას ამოწკეს თოვლში საბრასოს გაფინსოლა გვამა.

22 დეკემბერს დანიშნული იყო ტფილისის ქალაქის გამგეობის მიერ უკანასკნელი ვადა ბელგიელ საზოგადოებისათვის დიდუბისა და ნავთლულს შორის ცხენის რკინის გზის გასაყვანად პირობათა წარმოდგენისა. რადგანაც ბელგიის საზოგადოებამ ამ გზის გაყვანა არ იკისრა, ქალაქის გამგეობამ მივმართა ავკალის ქუჩის ცხენის რკინის გზის გამკეთებელთ ბნით ყორღანოვსა და ალიბეგოვს, თუ გი-

უცხო ენები იცა? არა. მაშ რაგებს სწერ გაზეთში და როგორ ახერხებ წერას? შინაურს ამბებს, შინაურს ენაზედვე ვსწერ, ბატონო! მერე ამბების წერას ცოდნა არ უნდა? მე ისეთს ამბებს ვსწერ, რომელთა გარემოება ნამდვილად ვიცი. აი რა არის უცოდინარობა, მაგას-კი არ გეკითხები. როცა ამბებსა სწერ, უნდა იცოდე, რა აქო, რა აძგო, რა დაიწუნო და რა მოიწონო, ხოლო ყველა ამბებისათვის ცოდნაა საჭირო, ე. ი. знание, —მედი-ღურად და ამყად წარმოსთქვა ჩემმა თანა მოსაუბრემ. მე სიმართლე უნდა ვაღიარო, ასეთის იერიშით მოტანას ჩემზედ სრულიად არ მოველოდი და, ცოტა არ იყოს, დავფრთხი კიდევ, მაგრამ მა-

ლე მოვედი გონს და ასე ვუპასუხე: — მართალს ბრძანებთ, მართალს, ბატონო! მაგის წინააღმდეგ არაფერი მეთქმის, ხოლო ისიც მართლად უნდა მიიხიროთ, რომ, თუშეცა უნივერსიტეტში არ მისწავლია, არც аттестатъ зрѣлости მაქვს, არც უცხო ენები ვიცი, მაგრამ მინც ადამიანი ვარ და არა მხეცი. ადამიანი, რასაკვირველია, ცხოვრებაზე ადამიანური შეხედულება მექნება და აი, როცა რომელსამე ამბავსა ვსწერ, ყოველსავე ადამიანურს, ღვთისნიერს ვაქებ და მომწონს, ყოველსავე მხეცურს და ღვთის საწინააღმდეგოს ვაძაგებ და ვსწუნობ.

— ატтестатъ зрѣлости ვაქვს? — არა.

— Аттестатъ зрѣлости ვაქვს? — არა.

— А знание? — არა. — მე სიმართლე უნდა ვაღიარო, ასეთის იერიშით მოტანას ჩემზედ სრულიად არ მოველოდი და, ცოტა არ იყოს, დავფრთხი კიდევ, მაგრამ მა-

ძალაქის საბჭო

21 დეკემბერი

კრებას დაესწრო ჩვეულებრივ ბლომად ხმოსნები და უფრო მომეტებული მაყურებელი საზოგადოება. დაწყებისთანავე კრების, ბნმა ქალაქის მოურავმა მწუხარებით გამოაცხადა გარდაცვალება სომეხთა მწერალის გრიგოლ იერემიას ძის არწრუნისა, რომელიც ერთ დროს ხმოსანი იყო ქალაქის საბჭოში. აღნიშნა რა ღვაწლი გარდაცვალებულისა ქალაქის მიმართ, როგორც ხმოსანისა და მეტადრე როგორც პუბლიცისტისა, ქალაქის მოურავმა მოაქცია ყურადღება საბჭოს იმ გარემოებას, რომ გრიგოლ არწრუნი დიდი მოღვაწე იყო მთელის სომეხთა ერისა, და ამიტომ სთხოვა ხმოსნებს გამოაცხადონ თავიანთი პატივისცემა გარდაცვალებულის მიმართ ფეხზედ აღდგომით და ავრდევ გვირგვინის მირთმევით. ხმოსნები წამოდგნენ ფეხზედ და დადგინეს— ქალაქის თვით-მმართველობის სახელით გვირგვინით შეიმკოს განსვენებულის მოღვაწის კუბოვო.

შემდეგ ამისა საბჭომ კვლავ განიხილა წინადადება შესახებ იმისა, რომ დაფასების ხარჯი მოემატოს სახლების პატრონებს ერთის წლით მაინც, რომ ქალაქის კასსამ გაისტუმროს ვალი პოლიციის შესახებ ამა მდგომარე წლისა. როგორც ვიცით, წარსულმა კრებამ ეს მოხსენება გამგებინა გარდაცვალება საფინანსო კომისიას, რათა ამას წარმოედგინა თავისი აზრი.

ხმ. ნიკოლაძე. მე, როგორც წევრი საფინანსო კომისიისა, ვაცხადებ, რომ კომისიამ თავისი აზრი ამ საგნის შესახებ უკვე წარმოქმნა ამ ექვსის თვის წინადა. მაშინ კომისია მიემხრო ცოტაოდნად გამგებინის უმეტესობას და დაჰყაბულდა, რომ დაფასების ხარჯს მოჰმატებოდა ერთი მერვედი კაპიქისა ჩანეთზედ ერთის წლით. ესლა კომისიამ ან უნდა აჩვენოს ახალი წყარო შემოსავლისა და უარჰყოს მომატება დაფასების ხარჯისა, და ამისათვის საქირა რამდენისამე თთვის მუშაობა და არა ერთი კვირა, რომელიც ჩვენ მოგვცა საბჭომ ვადა, ან არა და, იგი ისევ ერთს მერვეზედ მეტს ვერ ურჩევს საბჭოს. დღეს გამგებინის უმეტესობა მიემხრო მის

და მეც, გატეხილი უნდა ვსთქვა, ჩემსას არ დავიშლი. ვიდრე შინაურის ამბების შინაურულად შეკოწიწება შემძლებია, კალამს ძირს ვერ დავსდებ. ვის რა ენაღვლება, რომ მე ქვა-ქვიშა ეს მხა-მხარეული მასლა ვხილო იმ საერთო შენობისათვის, რომელსაც ვაზეთი ეწოდება. ჩემზედ უფრო მკოდნე და ძლიერმა ხელმა ამავე შენობისათვის კირი და ავური მოაშადაოს, ხოლო ამაზე უფრო გამოცდილია და გამობრძნებულმა ხელმა გეგმა შეადგინოს შენობისა და სადგური აგვიგოს; იმ პირობითკი, რომ ერთს უმცირესს კუნჭულს დაბლა სართულისას ქვა-ქვიშის მზიდავთათვის ნუ დაიშურებს.

**

ამ ხელად ვიკაროთ ეს მცირე აღსარება და შევუდგეთ ისევ საყოველთაოიურო ამბავს. ბევრი არის იმ აზრისა, რომ გუბრია, ეს კობტა და კელუცა მხარე

მცირე ნაწილს და მასთან ერთად გვეუბნება, მთელი მეთხედი კაპიქისა მოვუმატოთო. რა საფურცლებია, რომ საფინანსო კომისიამ დღეს ერთი სთქვას ერთსა და იმავე საგანზედ და ხვალ სხვა.

ხმ. ჩოჯაყაძე. რადგან საფინანსო კომისია ამ მოკლე ხანში სხვის ვერას გვეტყვის ვარდა იმისა, რაც უკვე თქვა, ამის გამო საბჭომ უნდა იქონიოს სახეში მისი ნათქვამი და დღესვე განიხილოს გამგებინის წინადადება, რადგან სამგრძისა ხარჯი წელსვე უნდა გამოცხადდეს, თორემ, როგორც იმ დღეს პ. ა. იზმილოვიმა სთქვა, დაგვიანდება და ვეღარ გავაწერთ ხარჯსა.

შემდეგ ხანგრძლივის ბასისა, ქალაქის მოურავმა კენჭი ჩამოუტარა ჯერ გამგებინის წინადადებას, ე. ი. მოემატოს დაფასების ხარჯს ერთი მეთხედი კაპიქისა მანეთზედ მარტო 1893 წლის განმავლობაში იმ პირობით, რომ ეს ფული შემოტანილი იქნას კასსაში აპრილამდეო. საბჭომ ხმის უმეტესობით უარჰყო წინადადება გამგებინისა. შემდეგ ჩამოუტარეს კენჭი საფინანსო კომისიის წინადადებას, ე. ი. მოემატოს ხარჯი მხოლოდ ერთი მერვედი კაპიქისა მანეთზედ მარტო 1893 წლის განმავლობაშიო. საბჭომ თითქმის ერთხმად შეიწყარა ეს წინადადება საფინანსო კომისიისა.

მეორე საგანი კრებას იყო ახლად შემუშავებული ინსტრუქციები ქალაქის საკურნალო უწყების განკარგების შესახებ. ინსტრუქციები შეადგინა საგანგებოდ ამორჩეულმა კომისიამ, რომლის წევრებად იყვნენ მკურნალი—მალინინი, ბაბოვი და შაჰპარონიანცი და ხმოსანნი—ნიკოლაძე და მ. ი. თამაშვილი.

ხმ. ანაგო. ეგ ისეთი რთული საქმეა, რომ ინსტრუქციები ჯერ დააბეჭდინეთ, დაურიგეთ ხმოსნებს და შემდეგ, როდესაც ყველანი საკმარისად გაიცნობენ საგანს, განვიხილოთ საბჭოში, რომ შეგვეძლოს ცნობიერი განაჩენი დავადგინოთ.

ხმ. რაბუღა. მე შემთხვევა მქონდა და გადავთვალერე ახალი ინსტრუქციები. მარტო ამ გადათვალიერებით შევატყე, რომ ადგილ-ადგილი ინსტრუქციები არ ეთანხმება საბჭოს განაჩენს, რის გამოც უეჭველად საქირა მაგ ინსტრუქციების დაბეჭდვა, რომ ყველას შეგვეძლოს შევაღაროთ ძველს წესებთან, საბჭოს გარ-

ჩვენის ქვეყნისა, სულ მიქელაიშვილისა და იმის მსგავს ავაზაკებით არის დასახლებულიო, მაგრამ მიტყევებით, რამეთუ არა უწყიათ, რასა იტყვიან და რასა განიზრახვენ. გუბრიაში, მადლობა ღმერთს, გარდა მიქელაიშვილისა და იმ უბაღლო ბრძენთა, ყველას საქმე აქვს, ყველა შრომობს, ყველა ოვლსა და სისხლს აწვიმებს დედა-მამისა. ამიტომაცაა, რომ გურულ კაცს ღომი, სიმინდი და იზაბელას ღვინო იმდენი მოსდის, რამდენიც შინაც ეყოფა და გარეთაც. წელს ხომ ყველაფრის მოსავალი უხვი იყო და აი, როცა, ყანები აიღეს და მოსავალი მიიღავ-მოალავეს, ბათუმისკენ გასწიეს ფულის საშოვარზე. ბათუმსაც სწორედ ამ დროს აიხსნა ნიღაბი და თავისი ხოჯრით დაწყლოლებულ-დაჩირქიანებული სახე დაგვანახვა. ამ დანახვაზე გურულნი, ვითარცა ადამის ჩამომავლნი, დაფრთხნენ და მხოლოდ ამას და ეუ-

დაწყვეტილებასთან და სხვა.

ხმ. ნიკოლაძე. მე წინააღმდეგ არა ვარ ინსტრუქციების დაბეჭდვისა. ვიცით მხოლოდ, რომ იორტის ოდნავაც არ გარდავსთვარ საბჭოს განაჩენს მაგ ინსტრუქციების შედგენით. უფრო მეტს ვიტყვი. არა თუ საბჭოს განაჩენს არაში ეწინააღმდეგება ეს ინსტრუქციები, არამედ არ ეწინააღმდეგება თვით იმ მკურნალოთა სურვილს, რომელნიც ამას წინადასე უკმაყოფილონი დარჩნენ საბჭოს და ყველგან სულ იმას გაიძახიან, რომ ვითომ იმათ შეურაცხყოფა მივაყენეთ, დავამახინჯეთ მათი დაწესებულებანი და სხვა ამისთანები. სამწუხაროდ, როდესაც ექიმების პროტესტი იქმნა მოსმენილი საბჭოში, მაშინ მე აქ არ ვიყავი, თორემ მოვაგონებდი განაჩენს, რომელიც დადგინეს თვით ამავ ექიმებმა 1890 წელს და სთხოვდნენ საბჭოს, რათა მათი განაჩენი სისრულეში მოსულიყო. ექიმთა კრებული ხსენებულს განაჩენში სწერს, სხვათა შორის, რომ გაუქმებულ იქმნას ადგილი სამკურნალოს დირექტორისა და მისი მოვალეობა ჩაჰბარდეს სამში ერთს ორდინატორს სამკურნალოსასო, თვითონ ორდინატორს დაენიშნოს ჯამაგირი წელიწადში ას ოცი თუმანიო და გაუქმდეს საბჭო სამკურნალოსიო. ჩვენ სისრულეში მოვიყვანეთ ეს სურვილი თვით ექიმებისა. მეტი დანაშაული არა მიგვიძღვის-რა. მაშ რაღა შუაშია მათი სამდურავი, ვითომც ჩვენ უმართებულოდ მოვიქეციით, რომ იმათ არა ვკითხეთ-რა. როგორც ჰხედავთ, არა თუ ვკითხეთ, სწორედ ის პროგრამა შევასრულეთ, რასაც თვითონ ისინი გვთხოვდნენ ამ სამის წლის წინადა. მე ვთხოვთ, დაბეჭდილი მოხსენებაში წაიკითხოთ გარდაწყვეტილება ექიმთა კრებულისა 1890 წ. დიდი ზედ მოქმედება იქონია კრებაზედ ამ ცნობამ. საბჭომ დაადგინა, დაიბეჭდოს ინსტრუქციები და შემდეგ იქონიოს მსჯელობა ამ საგანზედ, რომელიც ასე გამწვავდა ბოლოს დროს!

დასასრულ, საბჭომ განიხილა მოხსენება დროებითის საყასბოს აშენების შესახებ, რადგან ახალი საყასბო, კუნძულზედ აშენებული, წყალ დიდობის დროს ვეღარ გამოდგება. დადგენილი იქმნა: დაიხარჯოს ოთხასი თუმანი სხვა საყასბოს გასაკეთებლად და მოემატოს საკლავის ხარჯს მანეთზედ ხუთი შაური ერთის წლის განმავლობაში, ვიდრე გამგებინა აღა-

ბნებოდნენ ერთმანეთს: —ვისაც მუხს გვეჩრის, მაშინას ნულარ ვუყურებთ, მოვკურცხლოთ შინისკენ! —აა, ღმერთო მომკალი, აქნაი რა ეშმაკი მომაკითებს! ფული კაციზა მოგონილი, თვარა კაცი ფულიზა-კი არაა გაჩენილი... —რავა ჩივი, ძამია, აქნაი მილიონს ცოლ-შვილთან ნაცრიანი კვერის კიდე მიჩაჩინა... —სიკეტლი, დიდება მის სახელს, ღვთის გაჩენილია, მარა ხორიალით სიკეტლიში ღმერთი არ უნდა ერიოს, მე შენ გეტყვი, გიტორებს ვინმე, კურცხალს დაგაყრის, თუ ქრისტიანულად დაგმარხავს... ამ სიტყვებით მოშორდნენ გურულნი ბათუმს და დღესაც სახლში კერის ძირას სხედან უსაქმოდ. წლებადდელ ზარალს, როგორც იქნება, ჩვენც ვაფუძლებთ და სხვა ბიც, მაგრამ უბედურება ისაა, თუ

დგენს იმ ხარჯს, რომელიც გასწია დროებითის საყასბოების აშენებით. საბჭომ განაცხადა სურვილი, რომ დროებითი საყასბო აშენდეს მტკვარის მარჯვენა ნაპირზედ ან მორიჯის მამულში, ანუ სახელმწიფო მიწაზედ. ადგილის ამორჩევა მიენდო გამგებინას.

საგანგებო კრება ტფილისის გუბერნიის თავადაზნაურობისა.

(დასასრული *)

კრებამ მოიმინა მოხსენება კახეთის გზის ყოველისავე გარემოებისა და შეუდგა საქმის დაწვრილებით განხილვას. პირველად განიხილა მოგებას მისცემს თუ არა კახეთის გზა მის გამყვანსაო. ჩამოვარდა კამათობა, რომელშიაც მონაწილეობა მიიღეს, სხვათა შორის, ბნმა ა. ი. კობიაშვილმა, თ. გ. ზ. ანდრონიკაშვილი და ი. ს. ყორანაშვილი. მცირეოდენის კამათის შემდეგ, რომელმაც ცხადდა გამოარკვია მოგება გზისაგან და ვერავითარი ხელ-ჩასაქილი საბუთი-კი ვერ წამოაყენა ამის წინააღმდეგ. კრებამ ერთხმად შეიწყარა აზრი მოხსენებისა, რომ კახეთის რკინის გზის გაყვანა გამოასარჩომი საქმეაო და შეუდგა მეორე საგნის განხილვას. ეს საგანი გახლდათ, საქირა თუ არა, რომ თავადაზნაურობამ თავის ხარჯით იტვირთოს საქირა სატენიკო გამოკვლევა მისი თუ, — სად და როგორ უნდა გაიაროს გზამ და რა უნდა დაჯდეს, — იმის მიუხედავად, თუ ვინ შეუდგება გზის კეთებას: ხაზინა, კერძო კაცნი, თუ თავადაზნა-ურობა. ამ საგანზედ დიდი დრო არ მოინდომა და კრებამ დიდის ხმის უმეტესობით გადასწყვიტა, დაენიშნოთ 15 ათასი მან. მაგ საქმისათვის და ვთხოვთ საადგილ-მამულო ბანკის გამგებინასა და შეადამხედველ კომიტეტს, მოუწოდონ ბანკის წევრთა საგანგებო კრებას, რათა მან გადასდოს ეს ფული ბანკის წმინდა მოგებიანთაო. მესამე საგანიც—რომ თავადაზნაურობამ სთხოვოს მთავრობას, მიენიქოს უფლება გზის გაყვანისა, — შეწყნარებული იქმნა კრების მიერ. დარჩა უკანასკნელი და ყველაზე საყურადღებო საგანი, რა ფულითა და შემღლებით უნდა გააკეთოს ეგ გზა თავადაზნაურობამ.

*) იხ. ივერია, № 272.

(სათუოდაც აღარ არისო, როგორც გვარწმუნებენ) ხოლოგრამ გაისადაც იჩინა თავი და გაამახვილა ცელი. ზაფხულად ჩვენში დიდი რიდი და სიფრთხილე იყო ყველაფერში, დიდი სიწმიდე და სისუფთავე ეტყობოდა სოფელსაც და ქალაქსაც. დადგა თუ არა შემოდგომა და სიცივე დაიწყო, ყოველგვარი სიფრთხილე, როგორც მეტი ბარგი, თავიდან მოვიშორეთ. დუქნებში ხელ-ახლა გაეფუტა და გაბატონდა ჩვენის აღებმიცემობის უპირველესი საგნები: დამბალი ტარანა, მყრალი ლოქო, ადამის დროინდელი ფარგა და სხვა უვარგისი ნაწილაკი. საკვირველია ღმერთმანი, საიდან გაჩნდა და დაიბადა ყოველივე ეს? თითქო ისე ვიყავით ყველანი დარწმუნებულნი, რომ ეს ათას გვარი უვარგასობა და ნავაგი ზაფხულშივე გააქრეს ექიმებმა და სანიტარებმაო. ასეც უნდა ყოფილიყო. მაგრამ ჩვენის მოვაჭრეების ხელ-

ვალ აზნაურობამ. ეს საგანი მარტო და დიდად საფიქრებელი და ამის შესახებ ჰლოპარაკობს დღეს და რეპარაკებს შემდეგაც ყველა, დიდიც და პატრონიც მცირეც და ყველა ცარიც. დღეს ყველა ამათ უკითხულობს: აქვს ფული თუ არა თავადაზნაურობას, რომ იტვირთოს ეგ მძიმე საქმე რკინის გზის გაკეთებისა და, თუ არა აქვს, საიდან და როგორ, რა ღონისძიებით იშოვოს. რადგან ეს საგანი ასეთი საყურადღებოა, ასე საინტერესოა და მწვავედ ენაზე მომდგარი, ამიტომ ჩვენ უფრო ამის შესახებს ლაპარაკს მოვიყვანთ კრებისას, რაც შეიძლება, ვრცლად და დაწვრილებით.

კრებაზე ითქვა ისიც, რომ შეიძლება ფული ვიშოვოთ სესხად, მაგრამ ვერ აუვალთ ნასესხის ფულის თავისა და სარგებლის ხდასაო; ითქვა ისიც, რომ ფულის შოვნა ნაწილ-ნაწილ უნდა მოვახერხოთ, რათა თავნ-სარგებლის ხდა უფრო საადვილო იყოსო. ერთმა, ი. ს. ყორანაშვილიმა, სთქვა, მაგალითად, რომ უფულოობისა არ უნდა შეეშინდეს თავადაზნაურობას, რადგან გზის გაყვანა ფრიად სახირო საქმეაო. ნეტავ, მე მომეტემოდეს ეგ უფლება გზის გაყვანისა, თორემ, თუნდა ერთი მანათიც არ მედოს ჯიბეში, მაგ საქმეს ხელიდან არ გავუშვებდიო და ავასრულებდი კიდევცაო. ითქვა ისიც, რომ უცხოეთის ფულის პატრონები დიდის სიანოვნებით გვათხოვებენ ფულს 5%—6%—ად და მადლობასაც გვეტყვიან, თუ ასეთი სარგებელი ვუზრუნეთ იმათ ჩვენ მიერ გასაკეთებლად განზრახულ რკინის გზითაო. ის დრო წავიდა, როცა ფულის პატრონი ურთოდ, შეველოხასებურს სარგებელს თხოულობდა და არჩობდა ვალით მოვალესაო, და სხვ. სხვათა შორის ამავ საგნის შესახებ ილაპარაკა თ. გ. ი. ორბელიანიც.

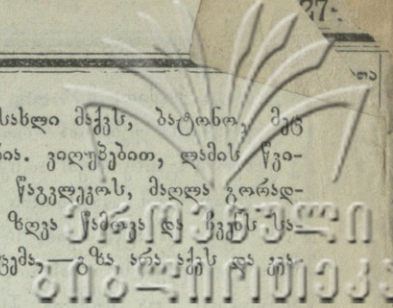
თ. გ. ორბელიანი: ყოვლის ჩვენგანის ყურადღება, მიქცეულია იმაზე, რომ თავადაზნაურობას სადა აქვს ფულიო, რომ ამ საქმეს გაუძღვესო, საიდან და როგორ იშოვოს სამს თუ ოათხს მილიონს ფულსა, რომელიც საქირა კახეთის რკინის გზის გასაკეთებლად საიდან მოვიპოვებოთ. თ. ილია ქაქავაძემ კამისიში გამოსთქვა ამ საგანზე თავისი აზრი და აგვიხსნა, რომ ფულის საშოვარად მარტო ორი გზაა ჩემის ფიქრითაო: ერთი აქციონური და მეორე ობლიგაციონური, და გვიჩინა,

ში სანიტრული ღონისძიებანი ფუქი და ამაყოფილა. რადგანად სარწმუნო და დასაჯერია, ვინ იცის, ხოლო ბოროტი ენები ამბობენ, ვითომც მაშინ მოვაჭრეებს ეს საექვა საქონელი სადღაც სარდაფებში და ორმოებში მიეჭქალოთ და ესლა ახალის საქონლის სახელით გამოეფინოთ. შესაძლებელია, ჩვენში ყველაფერი და, მაშასადამე, ისიც შესაძლებელია, რომ ბოროტი ენები ხანდახან მართალს იტყვიან.

ასეა თუ ისე, ამ სამწუხარო ამბავს ესლავე უნდა მიშველება, თორემ გაისად იმ ახირებულს სტუმარს უხვი სამასწინძლო ექნება ჩვენში, ასე რომ, შესაძლოა, ჩვენი პურ-მარილით დახათიჯანებულმა შინისკენ წასვლაც-კი აღარარ იფიქროს!

დათიკო ვერმიცანაშვილი

(დასასრული იქნება)

ეს მეორე გზა ამოვიჩინოთ. მეც თავ-
ნახმა ვარ დადავდეთ ამ ორში მეორე
გზასა, თუ კი ამ გზით ფულის შო-
ვნა შესაძლო იქნება ისე, რომ თა-
ვალ-აზნაურობა იძულებულ არ იქნას
თავდასხვად იკისროს ან გაწვრით, ან
ქონებით აგრე ნაშოვარ ფულისა და
მის სარგებლის გადახდისათვის. ამას
იმეტომ ვამბობ, რომ ერთს აქაურს
გზებში გამოთქმული იყო, რომ
ობლიგაციონერების სათავედ მოდი-
ვალ-აზნაურობამ გაიწვრიოს ორი შა-
ყრი დესტინაცია.

კრებამ სთხოვა თ. ილია ჭავჭავაძე-
მესამე ამ საგანზე წარმოსთქვას თავი-
სი აზრი.

ილია ჭავჭავაძე: მე, მართალია,
ჩემი აზრი ამ საგანზე მოვასხენე კა-
მისიას და სათავედ ჩემის აზრისა მი-
ვიღე ის გარემოება, რომ თავდა-აზ-
ნაურობას კახეთის რკინის გზისათვის
ფული არა აქვს და, ჩემის ფიქრით,
არც საჭიროა, რომ ჰქონდეს. ფუ-
ლის საშოვარად მე მეგულება მარ-
ტო ორი გზა, ერთი აქციონერი და
მეორე ობლიგაციონერი. ერთსაც
და მეორესაც აქვს თავისი კეთილი
და ბოროტი, თავისი ღირსება და ნა-
კლი. აქციონერი გზა იმიტომ არის
კარგი, რომ ამ გზით ნაშოვნს ფულს
არც სარგებლის ძლევა უნდა, არც
თავისა, ანუ უკედ ვსთქვათ, ვგრედ
ნაშოვნს ფულს არც დაბრუნებული
სარგებელი აქვს, არც რაიმე ვალდ-
ებულობა თავისი დაბრუნებისათვის.

აქ თავნი შეწირულია საქმისათვის,
თანხიარია როგორც მოგვასა, ისეც
წაგებაში, და თავის სარგებელს იღებს
მოგებიდან, თუ არის, და თუ არა,
ცარიელზე რჩება. რასაკვირველია,
ფულის ჩაბმა საქმეში ამ პირობით
ძალიან სახეირთა საქმის პატრონი-
სათვის, მაგრამ ამ ნაირად ნაშოვნს
ფულს ერთი დიდი ნაკლი მოსდევს.
ეს ის ნაკლია, რომ ყოველი პატ-
რონი აქციისა უსათუოდ მოითხოვს
მონაწილეობას საქმის წარმოებაში,
იმეტომ რომ იგი პატრონად ჰხდება
საქმისა იმოდენად, რამოდენა წილიც
შემოაქვს საქმისათვის საჭირო ფუ-
ლისა. უამისოდ აქციების შემწეო-
ბით ფულის შოვნა შეუძლებელია.
აქედამ ამკარაა, რომ აქციონერი
გზა საქმის პატრონად გახდის იმას,
ვისაც აქციები ნაყიდი ექნება
და არა თავდა-აზნაურობას, და რად
გინდა ჩვენ იმისთანა გზა, რომე-
ლიც ჩვენ საქმიდამ გამოგვრეკავს
და სხვას დასვამს პატრონად. სულ
სხვაა ობლიგაციონერი გზა. აქ ამ
გზით ნაშოვნს ფულს წინაღვე დაპი-
რებული სარგებელი აქვს და დაპი-
რებული რიგი და ვადა თავნის მო-
შორებისა. არის მოგება, თუ არ არის,
აქ დაპირებული სარგებელი და თავნი
უსათუოდ უნდა დაუბრუნონ ფულის
პატრონსა უკლებლივ და სრულიად,
იმეტომ რომ, წაგებაა, თუ მოგება,
აქ ფულის პატრონი მოვალე არ
არის ან სარგებელი, ან თავნი და-
იკლოს. ეს არის ამ გზის ბო-
როტი და ნაკლი. ხოლო ამ გზას
ის სიკეთე სჭირს, რომ ობლიგა-
ციის პატრონი საქმის გარედა რჩე-
ბა და არა ვითარ მონაწილეობას სა-
ქმის წარმოებაში, საქმის კუთვნილე-
ბაში არ ითხოვს, ასე რომ სრულ
და ხელ შეუხებელ პატრონად სა-
ქმისა რჩება საქმის დამწყები და
ობლიგაციის გამომცემელი. ეს გზა,
თუმცა მძიმე ტვირთსა გვდებს
სარგებლისა და თავნის მოშო-

რობისას, მაგრამ თვითონ საქმეს
ხელიდან არ გვაცლის, ჩვენვე გვა-
რჩენს მისდა პატრონად და მესაკუ-
თრედ. მე ვსთქვი, მძიმე ტვირთი მე-
თქვი, მაგრამ ვე მარტო პირველ შე-
ხედვით გვეჩვენება მძიმე ტვირთად.
რამდენადაც მე გავიცანი გარემოება
კახეთის რკინის გზისა და გამოვა-
რკვიე ის საბუთები ანგარიშისა, რა-
იც დღეს კამისამ აქ წარმოიდგინ-
ნათ, მე დარწმუნებული ვარ, რომ
ამ გზას რიგინი მოგება ექნება ღყო-
ველ შემთხვევაში იმოდენა მაინც, რომ
ფულის სარგებელიც გავისტუმროთ
ღ თანდა-თანობით, ცოტ-ცოტობით
თავნიცა. ეს ჩემის ფიქრით, ექვ-გარე-
შეა, თუ კამისიასგან მოყვანილი საბუ-
თები დასაჯერებელია და რომ დასა-
ჯერებელია, იქილამ სჩანს, რომ დღეს
აქ ვერაფერ ვერ ვამბედა ერთის იმის-
თანა საბუთის დაბრუნება-კი. ვიქო-
ნიე რა ყოველივე ეს სახეში, მე
ვფრჩიე კამისიას და თქვენც გირჩევთ
დღეს ამ ობლიგაციონერს გზაზე
დავდეთ, იმიტომ-რომ ვე გზა გვა-
რჩენს ჩვენ უკლებას საქმის პატრო-
ნობისას და კუთვნილობისას. კახე-
თის რკინის გზა იმოდენად სახეი-
როა, იმოდენ მოგების მომასწავე-
ბელი, რომ ფული, ჩემის ფიქრით,
ადვილად მოგვედობა, თუ-კი თვი-
თონ საქმეს კუთვთა და შორმხედვე-
ლობით დავაწყობთ და რიგინ და
მცოდნე კაცებს შევეჩვენებთ. სიმძიმე
საქმისა მარტო ამაშია და ფულის
პატრონიც მარტო ამ სახით გარი-
გებულ საქმეს მიაწვდის ფულსა. გა-
წერა ფულისა ასე თუ ისე მამულე-
ბზე, თუ სხვა რაიმე ქონებაზე, — ვე
უყადურესი, უკანასკნელი ღონეა,
ჯერ მინამდე კიდევ ბევრი მანძილია
საცდელად და სავლელად და მე არა
მგონია, რომ მე უყადურესის ღო-
ნის მოშველება დაგვიკიდეს ფულის
შოვნისათვის.

ბ. ს. ყორღანაშვილი. საქმის მეტ
სიმტკიცისათვის მე ვურჩევდი კრებას,
რომ ვე ორი გზა ფულის შოვნისა
ერთად შეერთებინა, ესე იგი, მეოთ-
ხედი საჭირო ფულისა ეშოვნა თა-
ვალ-აზნაურობას სააკციონერო გზით,
ხოლო დანარჩენი — საობლიგაციოთი.
საკციონერო გზით ნაშოვნს ფული
კარგი თავდება და თანასუქი იქნე-
ბოდა ობლიგაციონერისათვის, რომელ-
თაც ამის გამო ფასი, თუ არ მოემა-
ტებოდათ, არ დააკლდებოდათ ბი-
ჯახე.

კრება დარწმუნდა, რომ ფულის
შოვნა მოსახერხებელი საქმეაო და
ამეტომ ამოარჩია კამისია, რომელ-
საც მიანდო, გამოარკვიე, რა გზით
უფრო მოსახერხებელი და სახეირთა
იქნება ფულის შოვნაო. ამასთანავე
კრებამ დაავალა კამისიას, მოგლა-
პარაკე სხვა-და-სხვა საჭირო დაწესე-
ბულებათა და კერძო კაცებს, შეიმუ-
შავე პროექტები, ვის როგორ და რა
სახით უნდა მოვურიგდეთ საქმის და-
საქურად და რა გვარი პირობისა და
ხელ-წყერილის ქალაღლით უნდა შე-
ვეკარათო, და ყოველივე ესე წარმოულ-
გინე სამერმისოდ მისის ჩვეულებრივს
სათავალ-აზნაურო კრებასაო. კამი-
სიაში არჩეულ იქნენ: თ. ზ. გ. ჭავ-
ჭავაძე, თ. მ. ქ. ამირჯიბი, თ. ი.
გ. ჭავჭავაძე, თ. ი. და გ. ზ. — ძენი
ანდრონიკაშვილი, თ. ა. ზ. ჩოლო-
ყაშვილი, ინჟინერი ალხაზოვი, ი. ს.
ყორღანაშვილი, ი. ს. ჯაბაღარი, თ.
ი. გ. მაჩაბელი და მ. ვ. მაჩაბელი.
კამისიას დაევალია იმუშაოს საგუბერ-

ნიო მარშლის თ. ლ. ა. მაღალაშვი-
ლის თავმჯდომარეობით. კრებამ სთხო-
ვა ერთმანდ აგრეთვე ბ-ნ ნ. ი. ნი-
კოლაძეს მიიღოს მონაწილეობა კო-
მისიის მუშაობაში და, როგორც ამის-
თანა საქმეთა მცოდნე, ძლიოს კო-
მისიას შესაფერი რჩევა.

ამით დასრულდა ეს დიდად საყუ-
რადღებო კრება. დასასრულთ ილია
ჭავჭავაძემ ჯერ სიტყვიერად და მე-
რე წერილით გამოაცხადა უარი კო-
მისიის წევრად ყოფნისა და ამ უა-
რის თქმის ქალაღლი იქავ მიაჩთვა
ბ-ნს გუბერნიის მარშალს.

ნარკვევი
(ჟურნალ-გაზეთებიდან)

გაზ. „Новости“-ში ბ-ნი ბუკვა
(ვახილევი) იმ ამბის გამო, რომ
მელიც მოხდა ტფილისის საქ-
ლაქო სამკურნალოს ექიმთა და
ქალაქის თვით-მმართველობას შო-
რის, სწერს შემდეგსა:

ტფილისში ქალაქის მკურნალნი, რო-
მელნიც საბჭოს სამსახურში ბრძანდებიან,
საჯაროდ ევაშაობიან საბჭოსვე. ტფილი-
სურს კამათობას ვაბრახების ნიშანი ატ-
ყვია. ქალაქის მკურნალებმა ისეთი პასუხი
მისწერეს ქალაქის თვით-მმართველობას,
რომლის წაკითხვასაც-კი ერიდებოდა ქა-
ლაქის მოურავი. ძლიე-ძლიობისას დაი-
ყოლიეს ხმონებმა მოურავი და შეიტყეს
წინაარსი ახირებულის ქალაღლისა. ამ ქა-
ლაღლმა დამტკიცა, რომ ტფილისის მკუ-
რნაღნი ვერაფერს პატუცას სცემენ თავის
სამუნიციპალი მთავრობას. იმათ სრუ-
ლიად იყუ სჯერათ, რომ საბჭოში ხმო-
სნებად იყვენ რიგინი და გონიერი კა-
ციები. იქნება იმის იყენებლობას თავისი
შესაწყენებელი საბუთიცა ჰქონდეს. მა-
გრამ დღევანდელ შემთხვევაში-კი, ისეთის
რიხიანობის გამოჩენა და სატყვის ომის და-
წყება ტფილისის საქალაქო მკურნალთა
მიერ ტფილისის საქალაქო თვით-მმართვე-
ლობის წინაღმდეგ მეტად ახირებულის
თიხებისაა, თანაგრძნობის ღირსი არ არის
და სრულს უარ-ყოფასა ჰგავს საქალაქო
წეს-წყობილებისა და კეთილ-წარმოტე-
ბისას. ტფილისის საბჭომ გარდასწყვიტა
შეიმუშაოს და შემოიღოს ახალი წესი და
რიგი თავის სასანიტარო უწყების და-
წყებულბათა შორის. ეს მისი უექვე-
ლი და ხელ-შეუხებელი უფლებაა, მი-
უხედავად იმისა, თუ რა ხასიათისა
და ღირსებისა ეს საქმე, რომლის
გაკეთებაც უნდა შემოსწებულის უფლებ-
ბის ძალით საბჭოს. ქალაქის პატრონს
შეუძლიან და მოვალეც არის განავოს მი-
სი. საქმენი თავისუფლად და დაუბრკოლე-
ბლივ იმ სამხელართ შორის, რასაც კა-
ნიონი ამბობს. ქალაქის მკურნალნი დაქე-
რილი ჰყვენ ქალაქს, ისინი იღებენ ჯა-
მაგის ქალაქისგანვე, ემორჩილებიან ქა-
ლაქს და მოვალენიც არიან შეასრულონ
ბრძანება ქალაქის თვით მმართველობისა.
მკურნალნი სრულიად არ არიან მოვალე-
ბულნი განსჯად და განკითხვად თავიანთ
მთავრობისა. ყოველივე პასუხის გება ახა-
ლის შემოსაღებ სასანიტარო წესისა და
რიგისა ტფილისის მკურნალთ-კი არ და-
ეცებათ კისრად, არამედ ტფილისის საბ-
ჭოს. ამიტომ იმ მკურნალებმა, რომელ-
თაც მიიღეს არ-კუთვნილი უფლება და
იტვობდეს კრიტიკა საგნისა, კრიტიკა შე-
უცოდებელი და მკვეთრი, რომელნიც და-
ემუქრნენ ქალაქს, სკანდალს მოვახდენ-
თო — ყველანი თავს დავანებებთ საშა-
ხურსაო, — დამტკიცეს მით, რომ იმათ
არ ესმით თვითნითი როლი, უფლება
და მოვალეობა. ვერა საქმე ვერ გაკო-
დებია, ვერ გარიგებია, თუ საქმის ასრუ-
ლებლის ავეტებს მიეცებათ უფლე-
ბა პროტესტისა და წინააღმდეგობისა.
ტფილისის მკურნალთა საქციელი დიდად
იწყინა საბჭომ და გადასწყვიტა, გამოვე-
ცხადოთ საჯაროდ საყვედური იმ მკურ-
ნალთა, რომელნიც ქალაქის სამსახურში

იმყოფებიან და ხელი მოაწერეს საბჭოში
წყობილს ქალაღლსაო. ფრიად უხერ-
ხული, შეუფრებელი საქმეა, სახელს უტე-
ხდეს კაცი იმ დაწესებულებას, რომე-
ლსაც ემსახურება.

ნაზილონა
ბატონები

სორეულის „ბატონება“-კი არ გეტო-
ნათ! მე ჩვენს ქალაქის ბატონებზედ
მოგასხეხებთ.
აღარ ღირს?

როგორ-აზა! კია ბატონები აზანს ჭა-
ღაქის ბატონები. ჯერ ერთი ყური და-
უგვე რადისმე, რა ტკბილი ლანარაკი
იციან და! აფსუსი არ არის, რომ ამ ბა-
ტონებს გაცუთება ყოველ დღე აწესებენ
და იმათ ლანარაკს ათას-ნაირ კუდს ახა-
მენ! კიდევ კარგი, რომ ბატონები გა-
სუთების ლაქაქს ყურს არ ათხოვენ
და ქალაქს ყოველთვის თავისუფლად გა-
საგებენ:

„ვინც, რა უნდა სთქვასო,
წისკვილია-კი ჰქვასო!“

გაცუთებს უნდათ მთელი ქალაქი ბა-
ტონის ზურგს წამოჭადან და მის-კი
არა ჰგოქრობენ, რომ სიმძიმით წელი
ჩასწყებებთ და კანკი ჩემსსეყვით. ბა-
ტონი რა ყველას დადრს მიჭყვეს, კრი-
ჭა! — მაღან შორს წაქ! უიმისოდ-კი
ცოტა საქმე აქვს განა! ახა შეასიერნეთ
რადისმე ქალაქის დაზაზში, სდაც სსვა-
და-სსვა მაღეთის ხაღს თავი მოყურო
და თსოგან-სსწავრები დაუშადაბა, მა-
შინ გაეკებთ, ბატონბას რა თავიე უნ-
და! ჯერ კარგა ხანს უნდა უცდაო, ბა-
ტონს არა სცაღან... ახა, მაღლობა
დმქრთსა, გეშქვართ, ბატონი გამობრ-
ძანდა; ყველა გარს შემოკვითა.

— უნ რა გინდა?

— მე, შენი ჭარბი...
— ჭო, თქვი, სქაჩა თქვი, სომ ჭსე-
დავ რამადუნა სხასია!

— მე, ბატონო, «აგენა» შემოვი-
ტანე, კეიტნინა სდაღვ გადმეკარგა,
და ესლა „აგენა“ მაღანს მატანს ხელ-
მეორედ უნდა შემოიტანოთ.

— ტუეაღი იქნება, არ შემოიტანდი.
არზა გააკეთებნი. ან აგენტს მიეცი ფუ-
ლი, თუ მე რაკურ შემოიტანდი აღ-
მონხდება, დაგებრუნდება.

— სდა მატან, შენი ჭარბი, რომ
ორჯერ შემოვიტანო? მე საწყ...

— კმაჩა, არა მცაღანს!.. შენ რა-ღა
გინდა?

— მე ყოველ წელაწინ თავ-თავის
დროზედ შემომაქვს გარდასსდაი. ესლა
რადვ „ნელადმა“ აღმოჩენიანთ, ამ რვა
წლის წინად არ შემოვიტანიაო. ჩემი რა
ბრჯადა, რომ არ ჩაწყრაოთ, მე კეიტა-
ნინა მატანს.

— არზა გააკეთე და კეიტანინაც შეე
ჩასდა... შენ?

— ჩვენ, ბატონო, მთელმა უხანა არ-
ზა მოგართით ამ ერთის წლის წინად,
ქუჩა ქეთ დაგვიკეთ და ფარნება დაგ-
ვიდგითო.

— რომელ უხანა?

— აი, თემინანთ უხანა.

— შენ ვინა ხარ, სასლა გატან?

— მატან!

— აგენა შემოვიტანია? Посмотри-
те-ка, внесла она сборы?

— შემოვიტანე, ბატონო, ყველამ
შემოვიტანეთ; ახა საწყად გაცს დააღდას
გინმე? თქვენი „აგენა“ აკვავებს,
ერთი-ორი დღე რო დავაკვანათ.

— მე რა გინდა, შენ სომ უხანა
არა ხარ, ვას მაკურად ლანარაკობ?

— მეც სასლა მატან, ბატონო, მეც
სლა მიწრია. ვიღუჭებთ, ღამის წვი-
მის წყაღმა წაგვეკვოს, მაღან გორად-
გან მოელი ზღვა ჩაქრავს და წა-
სლებს მოტრეკავს... ახა არა ჭკნ და კო-
ლა.

— თქვენი არზა ჯერ არ გავიშინ-
ჯავს.

— მეც მაგასა ვივი, ბატონო, რომ
დას-ღა იქნება, როცა სასლები დაგვეს-
ტრეკავ? ცალკე კიდევ ამ უსინათლობამ
გატეკინა, რაც ჭურდობა და ავასკო-
ბასა, სულ ჩვენსკენ უნდა მოხდეს, ვერა-
ვინ დაინახავს და ვერაფერ გამოგვიდებს.
ორიადე ფარნის დადგამს სომ დიდა
საქმე არ უნდა. მას ხარჯს რაში გკას-
ღევიებთ?

— კარგი, კარგი, ვინასკო, შეიტ-
უბთ!.. А вамъ что?..

—
ტუშინ ერთი შეგობარა ამხანდა,
ერთი კარგი სასლა ამხაი უნდა დაგუქ-
ღათო. ქუჩები...
— ჭო, ჯერაც არ გამოგინია!

— ახა შეტის შეტია და! საითაც
თვითონ ქალაქის ბატონები დაბრძან-
ბიან, იქ, არსაკვირველია, ყველა რიგსა.
მაგრამ სსვა ქუჩები უნდა ხანათ, რა
ამხაი... თითქო გამეჯღეს ძაღვად ატე-
ხინებენ კისურს. ფესოთ-კი არა, სანამ
ღელს დაგდებ, თუ რავხაღდაღან აკა-
ღის ქუჩით ეტლს წამოიყვანს: — „არ შე-
მიძღან, ფატონი სულ დამესსეყვითა“,
გეტყვის მეტლე. ისეთი ოღრთ-ნოდრო-
ბია რომ სულ „რასაკულ“ ცხინისავით გა-
სტუწებს, აგადებს და დაგადებს, მუ-
ცვლს გამოგვიდებავს. დამე სომ დმქრ-
თა დაგვიფაროს! ტუღსში სულ ამოიგუ-
ნგლები, ეს კიდევ არაფერი, მაგრამ შე-
ორე დღეს შენს სახეზედ ცხინის დაგავს
კვარ იმავო. თუ აკვადის ქუჩა ასე-
თაა, სსვა მიერუბული ქუჩები რაღა
უნდა იყოს?

ჭა, კარგი ერთი, თუ დმქრთი გვამს,
ბატონების მძიმე ცოდვას ტუეულად ნუ
იღებთ თავს. სომ იცა, რომ ქალაქი ღა,
რინა და ქუჩების რიგინად გავითება
არ შეუძლიან. წმინდით-კი, ყოველთვის
იწმინდება. აი, თუ გინდა გავიაროთ
საითმე, თუ ქუჩის ორთავ მხარეს კეება
სოგავა არ იყოს განწკარიებული ნატე-
ტაღასა.

— ახა, მეც მაგასა ვივი და. ამ სო-
გას გატანს არ უნდა? რომ არ გაქვთ!
ეს ვა-გავლასა ისევე ფეს-ჭკეშ ითულება
და ქუჩას ჰკომეყვას. მე რე მუშაია ისევე
მოაქუჩებენ, ჭარა თოქლა და წვიამ ისევე
გაშლას, კიდევ ასე, კიდევ, და რით გათავ-
დება ეს დაუღაღაბი ბრძოლა ცოდვისა
და ბუწებისა, არავინ უწყის.

— ახა, კიდევ ეგ არის, რომ შენ
არ უწყე და მე-კი გუყუე, ქალაქს ბა-
ტონებზედ კარგად იციან და გულში იცი-
ნიან. ყური დამავდა!

ტუღსში მეტად გამოსადგევი ნოთაე-
რება ყოფილა ქალაქის დასამშენებლად.
მოგესწინებათ, რომ ბუერს ჩვენს ქალა-
ქის ქუჩას ტროტუარება არა აქვს და,
თუ არ საცადარი ტეუ-მასეილობა ჩვენის
ბატონებისა, არც მალე ეღირსებოდა.
ჭა, ასოვალტი, ტემბრტი და ნუთის მი-
წავ-კი, რითაც ტროტუარი გეთდება,
მეტად შეირია, ქალაქი ღარბობა და დი-
დას ხარჯის ატანის ღონე არა აქვს.
ამის შემდეგ-კი საქმე სულ გადვიდებ-
ბა, თუ ეს რეცეპტი იმხანათ: მოიღეთ
ნიხაბი, მოხევეტო ქუჩის ტაღასა და
სასლასა თქვენი საწინააღმდეგო-
ბის სიგანით და ნახევარ ადღას სას-
ქით დაავეთ; მეორეს დღეს მარმარ-
ღოდ იქცევის და რქო-მქედითა მო-

ბატონების მძიმე ცოდვას ტუეულად ნუ
იღებთ თავს. სომ იცა, რომ ქალაქი ღა,
რინა და ქუჩების რიგინად გავითება
არ შეუძლიან. წმინდით-კი, ყოველთვის
იწმინდება. აი, თუ გინდა გავიაროთ
საითმე, თუ ქუჩის ორთავ მხარეს კეება
სოგავა არ იყოს განწკარიებული ნატე-
ტაღასა.

— ახა, მეც მაგასა ვივი და. ამ სო-
გას გატანს არ უნდა? რომ არ გაქვთ!
ეს ვა-გავლასა ისევე ფეს-ჭკეშ ითულება
და ქუჩას ჰკომეყვას. მე რე მუშაია ისევე
მოაქუჩებენ, ჭარა თოქლა და წვიამ ისევე
გაშლას, კიდევ ასე, კიდევ, და რით გათავ-
დება ეს დაუღაღაბი ბრძოლა ცოდვისა
და ბუწებისა, არავინ უწყის.

— ახა, კიდევ ეგ არის, რომ შენ
არ უწყე და მე-კი გუყუე, ქალაქს ბა-
ტონებზედ კარგად იციან და გულში იცი-
ნიან. ყური დამავდა!

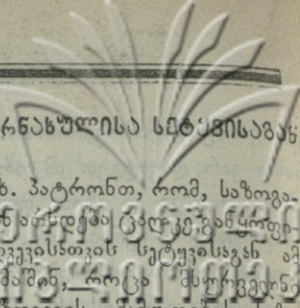
ტუღსში მეტად გამოსადგევი ნოთაე-
რება ყოფილა ქალაქის დასამშენებლად.
მოგესწინებათ, რომ ბუერს ჩვენს ქალა-
ქის ქუჩას ტროტუარება არა აქვს და,
თუ არ საცადარი ტეუ-მასეილობა ჩვენის
ბატონებისა, არც მალე ეღირსებოდა.
ჭა, ასოვალტი, ტემბრტი და ნუთის მი-
წავ-კი, რითაც ტროტუარი გეთდება,
მეტად შეირია, ქალაქი ღარბობა და დი-
დას ხარჯის ატანის ღონე არა აქვს.
ამის შემდეგ-კი საქმე სულ გადვიდებ-
ბა, თუ ეს რეცეპტი იმხანათ: მოიღეთ
ნიხაბი, მოხევეტო ქუჩის ტაღასა და
სასლასა თქვენი საწინააღმდეგო-
ბის სიგანით და ნახევარ ადღას სას-
ქით დაავეთ; მეორეს დღეს მარმარ-
ღოდ იქცევის და რქო-მქედითა მო-

ბატონების მძიმე ცოდვას ტუეულად ნუ
იღებთ თავს. სომ იცა, რომ ქალაქი ღა,
რინა და ქუჩების რიგინად გავითება
არ შეუძლიან. წმინდით-კი, ყოველთვის
იწმინდება. აი, თუ გინდა გავიაროთ
საითმე, თუ ქუჩის ორთავ მხარეს კეება
სოგავა არ იყოს განწკარიებული ნატე-
ტაღასა.

— ახა, მეც მაგასა ვივი და. ამ სო-
გას გატანს არ უნდა? რომ არ გაქვთ!
ეს ვა-გავლასა ისევე ფეს-ჭკეშ ითულება
და ქუჩას ჰკომეყვას. მე რე მუშაია ისევე
მოაქუჩებენ, ჭარა თოქლა და წვიამ ისევე
გაშლას, კიდევ ასე, კიდევ, და რით გათავ-
დება ეს დაუღაღაბი ბრძოლა ცოდვისა
და ბუწებისა, არავინ უწყის.

— ახა, კიდევ ეგ არის, რომ შენ
არ უწყე და მე-კი გუყუე, ქალაქს ბა-
ტონებზედ კარგად იციან და გულში იცი-
ნიან. ყური დამავდა!

ტუღსში მეტად გამოსადგევი ნოთაე-
რება ყოფილა ქალაქის დასამშენებლად.
მოგესწინებათ, რომ ბუერს ჩვენს ქალა-
ქის ქუჩას ტროტუარება არა აქვს და,
თუ არ საცადარი ტეუ-მასეილობა ჩვენის
ბატონებისა, არც მალე ეღირსებოდა.
ჭა, ასოვალტი, ტემბრტი და ნუთის მი-
წავ-კი, რითაც ტროტუარი გეთდება,
მეტად შეირია, ქალაქი ღარბობა და დი-
დას ხარჯის ატანის ღონე არა აქვს.
ამის შემდეგ-კი საქმე სულ გადვიდებ-
ბა, თუ ეს რეცეპტი იმხანათ: მოიღეთ
ნიხაბი, მოხევეტო ქუჩის ტაღასა და
სასლასა თქვენი საწინააღმდეგო-
ბის სიგანით და ნახევარ ადღას სას-
ქით დაავეთ; მეორეს დღეს მარმარ-
ღოდ იქცევის და რქო-მქედითა მო-

ქარგულისა ქომითა მშრად აღვანჯღვით.
ამ რეკრეტის უმეტობა რომ ქვე-
რე შე იუოს, გასაქონეთ არსნადის ქე-
ნით, წინად რომ ღახათიანა გზა-ტე-
ცილი იყო, და აქედ-ქით სწორედ ამა-
სთანა ტროტუარსა წასვით, ქალაქის
„ინჟინერთა“ და მუშათა მიერ დაწე-
ნიდეს. ეს უკანასკნელი სსწაული უნდა
იუოს მე-XIX სუუგუნისა.
ფასს, ფასს, ახერხებებო!

(შეზღვევა იქნება)

დეკემბერი

22 დეკემბერი

პატარა ჯიშები. მეორე კავკასიის
ქართალი დივიზიის უფროსი გენერალ-
ლეიტენანტი ლეონოვი დაინიშნა მე-
17 არმიის კორპუსის კომანდირად.
გუშინ გარდაიცვალა აკადემიკოსი
კოსტარევი.

პეტერბურგის ბირჟა, 18 დეკემბ.

	დეკემბერი		ნოემბერი	ოქტომბერი
	მან. ჯ.	ფან. ჯ.		
რუს-მანათიანი ოქრო	1,98	8	—	—
სამოწონის კუპონები	159	160	—	—
ანგლო-რუსული ფული	1,08	1,10	—	—
5 ⁹ / ₁₆ პორტუგალიის შინა- განის სესხის მომგები	—	—	242 1/2	—
ბილიეთი	—	—	222	—
ანგლო-რუსული ანგლო-აზი- ანგლო-რუსული ბანკის მომ- გები. ფურცელი	191 1/4	—	—	—
ვინგანის ფურცელი	—	—	—	—
ტფილისის ბანკისა:	—	—	—	—
6 ⁹ / ₁₆	102 1/4	—	—	—
5 ⁹ / ₁₆	100	—	—	—
ქუთაისის ბანკისა 6 ⁹ / ₁₆	102 1/4	—	—	—
5 ⁹ / ₁₆	100	—	—	—
5 ⁹ / ₁₆ ობლიგაცი. ტფი- ლისის ქალაქის საკრე- დიტო საზოგადოებისა	98 3/4	—	—	—

გამოსაღები ცნობანი

მიმოსვლა ცეცხლის გემებისა შავს
ზღვებზედ
რკინის ზვის ენოსვლა

- ტფილისიდან ბათუმს მიდის საფოსტო
ატარებელი 9 ს. 30 წ. დილ.
ბათუმიდან ტფილისს მიდის. . . 9 ს.
52 წ. სად.
„ 12 ს. 25 წ. შუად.
ტფილისიდან ბაქოს მიდის 1 ს. 25 წ.
შუად.
ბაქოდან ტფილისს მიდის „ . . 5 ს.
50 წ. სად.
ტფილისსა და განჯას შუა.
ტფილისიდან განჯას მიდის . . . 9 ს.
20 წ. სად.
განჯიდან ტფილისს მიდის „ . . 7 ს.
30 წ. დილ.

ბათუმიდან გადის:

ხუთ შაბათობით: დღისით 4 საათზე,
მოკლე გზით, შეივლის ნოვოროსისკში,
კვირამბით ღამის 2 საათზე, შორის
გზით, შეივლის ფოთსა და ყველა ნავთსა-
დგურში. სამშაბათობით: დღისით 4
საათზე სოხუმისა და ნოვოროსისკით.
ბათუმიში მოდის:
ღამის 12 საათზე სწორე გზით ნოვორო-
სისკისა და სოხუმით.
ოთხ შაბათობით: დღისით სწორე
გზით კერძისა და ნოვოროსისკით.
პარასკევობით: საღამოთი შორის გზით
ყველა ნავთსადგურებში შეივლის.
ფოთში მოდის:
საფოსტო და სახალხო ბათუმიდან კვირა
დღისით, განთიადისა.

პარასკევობით: საფოსტო და სახალ-
ხო ოდესიდან დღისით.
სამშაბათობით: დღისით სახალხო
და საქონლის ოდესიდან.
ხუთ შაბათობით: სახალხო და სა-
ქონლის ბათუმიდან, დღისით.
ფოთიდან გადის:

პარასკევობით: ნაშუადღევს ორ სა-
ათზე საფოსტო და სახალხო ოდესაში და
ყველა ნავთსადგურში შეივლის, დღის 5
საათზე,
ხუთ შაბათობით: საფოსტო და სა-
ხალხო საქონის გათავების შემდეგ ბათუმიში.
სახალხო და საქონლის ბათუმიში, სამშა-
ბათობით, დღის 10 საათზე.
სახალხო და საქონლის ხუთ შაბათობით,
ოდესაში და ყველა ნავთ-სადგურში შეივ-
ლის.
საქონლისა და სახალხო გემზე II და III
კლასის მოგზაურები მიიღებიან უსაგზლო-
დაც.

ნ ი ბ რ ი

1892 წ. 1 დეკემბრიდან ახალ
განკარგულემამდე.

თეთრი პური რუსული 1 გირ. 5 კ.
წითელი „ 1-ის ხარისხ. „ 4 „
„ „ 2 „ „ „ 3 1/2 „
„ „ 3 „ „ „ 3 „
თონ. წით. პურ. 1 ხარ. „ 5 კ.
„ „ 2 „ „ „ 4 „
„ „ 3 „ „ „ 3 1/2 „
ჯვარის მამის პურის ლავაში.
1-ის ხარ. პურ. ლავაში. 1 გ. 7 კ.
მე-2 „ „ „ „ 5 „
მე-3 „ „ „ „ 4 „
ძროხის ხორცი 1-ის ხარისხისა 7 კ.
სუკი — — — — 12 „
ცხვრის ხორცი — — — — 7 „

ბანსკალეხანი

ტფილისის სათავად-აზნაურო
საადგილო-მამულეო ბანკის გამგეო-
ბა საყოველთაოდ აცხადებს, რად-
გან 14 და 15 დეკემბერს ამა წლი-
სა ქვემოდე ჩამოთვლილ მამულე-
ბის ვაჭრობით გასყიდვა არ შეს-
დება, ამიტომ ბანკის, სადგურში
ფრედილინის ქუჩაზე, ბანკის საკუ-
თარ სახლში, დაწინაურულია ხელმე-
ორედე და უკანასკნელად საჯარო
ვაჭრობით გასყიდვა იმ მამულე-
ბისა, 29 დეკემბერს.

1) ძალაძის მამულეები

ფელაროვისა, არტემ სტეფანეს
ძისა: ერთ სართულიანი ქვიტიკის
სახლი და ბალი, მიწა ზომით 4 დე-
სიატ. ქ. ტფილისს; მე-7 ნაწილი,
მეორე განყოფილება, ნათლუბში;
თავნი ვალი—1134 მ. 7 კ. შემო-
სატანი 203 მ. 18 კ. სულ 1337 მ.
8 კ.

ბაღრაშვილთა, გიორგი და ბაგ-
რატ ქიხოსროს ძე და ქიხოსრო გი-
ორგის ძისა: ორ-სართულიანი ქვიტი-
კის სახლი სარდაფით. მიწა ზომით
240 1/2 ოთხ-კუთხი საყენი, ან რამდენ-
იც აღმოჩნდება; ქ. გორში; თავნი
ვალი 2880 მ. 55 კ., შემოსატანი
191 მ. 32 კ., სულ 3071 მ. 87 კ.

ხირსელოვისა, დავიდ დიმიტრის ძი-
სა: ორ-სართულიანი ქვეტიკის სახლი
და დუქანი სარდაფით (უწინ კაშანდ-
როვისა იყო), მიწა ზომით 28 საყ.
1 1/2 ოთხ-კუთხი არშინი ქ. ტფილისს.
მე-6 ნაწილი, 1 განყოფილება, აბა-

ნობისა და საბოტანიკო ქუჩებზე,
თავნი ვალი 2742 მ. 7 კ., შემოსა-
ტანი 1948 მ. 87 კ. სულ 2936 მ.
94 კ.

ივრემოვისა, სარქისა ამბარცუ-
მის ძისა: ორ-სართულიანი ქვიტიკი-
რის სახლი, ორი ორ-სართულიანი
სახლი სარდაფით; მიწა ზომით 36
ოთხ-კუთხი საყენი, ქ. ბაქოს მეორე
ნაწილი, ფორშტატში, სურამის ქუ-
ჩაზე; თავნი ვალი 1355 მ. 91 კ.,
შემოსატანი 75 მ. 72 კ., სულ 1431
მ. 63 კ.

ფელიტოვისა, ვასილი ანდრიას
ძისა: ერთ-ნახევარ-სართულიანი სახ-
ლი, ერთ-სართულიანი ფლიგელი და
ორ-სართულიანი ფლიგელი, მიწა
ზომით 100 ოთხ-კუთხი საყენი, ქ.
ბაქოს, მე-2 ნაწილი; თავნი ვალი
2953 მ. 87 კ., შემოსატანი 142 მ.
55 კ., სულ 3096 მ. 42 კ.

2) სოფლის მამულეები

ცოწკულაურებისა, მანუკა, ბერო
და ბიძინის: სახნავ-სათესი და საძო-
ვარი ადგილები და ტყე, მიწა ზო-
მით 473 დესიატ. 1200 ოთხ-კუთხი
საყ., სოფელ ბულაჯაურის ახლო,
ტფილისის გუბერნიისა და დუშეთის
მავრაში; თავნი ვალი 5513 მ. 22 კ.,
შემოსატანი 245 მ. 50 კ., სულ 5758
მ. 72 კ.

ემინოვისა, ახმედ სულთანის ძისა:
სახნავ-სათესი და საძოვარი ადგილე-
ბი, მიწა ზომით 452 დესიატ., ტფი-
ლისის გუბერნიისა და მავრაში, სა-
ხელწოდებ: დაშ-კაჩა თავნი ვალი
3694 მ. 62 კ., შემოსატანი 1543 მ.
60 კ., სულ 5238 მ. 22 კ.

თარხან-მოურავთა: ივანე ესტა-
ტეს ძისა, ნიკოლოზ, ვასილ, დავით,
და ნინა ლუკას ძეთა და თა-
მარ დავითის ასულისა და საყვარე-
ლიძისი, მარამ ლუკას ასუ-
ლის: სახნავ-სათესი, სათბობი, სა-
ძოვარი ადგილები და ტყე, მიწა
ზომით 810 დესიატ. 600 ოთხ-კუთ-
ხი საყ., ტფილისის გუბერნიისა, გო-
რის მავრაში, აგარაკ სათარხნოში;
თავნი ვალი 8569 მ. 11 კ., შემო-
სატანი 424 მ. 95 კ., სულ 8993
მ. 6 კ.

თარხან-მოურავისა, თამარ დავი-
თის ასულისა: სახნავ-სათესი მიწა,
ზომით 124 დესიატ. 458 ოთხ-კუთ-
ხი საყ. ტფილისის გუბერნიისა, გო-
რის მავრაში, აგარაკ კავთის-ხევიში;
თავნი ვალი 3387 მ. 95 კ., შემოსა-
ტანი 380 მ. 71 კ., სულ 3768 მ.
66 კ.

ზაუთაშვილთა, შიო და ივანე
ვასილის ძეთა და სხვათა: სახნავ-სა-
თესი მიწები, ზომით 35 დესიატ.,
ტფილისის გუბერნიისა, გორის მა-
ვრაში, აგარაკ ველეთში; თავნი ვა-
ლი 2052 მ. 22 კ., შემოსატანი 111
მ. 12 კ., სულ 2163 მ. 34 კ.

კიდეშვილისა, ვიანე დავითის
ასულისა და ზაქარია პეტრეს ძისა:
ვენახი და ბალი, მიწა ზომით 2 დეს.
1820 ოთხ-კუთხი საყ. ტფილისის
გუბერნიისა და მავრაში, აგარაკ თოხ-
ლაურში; თავნი ვალი 1100 მ., შე-
მოსატანი 103 მ., სულ 1203 მ.

საზოგადოებრივი დაზღვევის საზოგადოება ზირნახულისა ნიბრაშია

აუწყებს ვენახებისა, ხეხილიანის ბაღებისა და სხ. პატრონთ, რომ საზოგა-
დოების წესდების § 30 ძალით, ამ საზოგადოებასთან შეწყვიტოს ცალკე განსტე-
ლება საკუთრად განსახლება, ბაღებისა და სხ. დაზღვევისათვის სეკურესაცხს ამ
განყოფილების მოქმედება დაიწყება მხოლოდ მაშინ, როცა მსურვენი
დაზღვევისა იქმნიებიან იმდენი, რომ მათის დასაზღვევის მამულების სა-
ღაური 500,000 მან. იქნება.

სურვილი თვისი უნდა გამოუცხადონ საზოგადოების სააგენტოს დი-
ლის 9—12 საათამდე, ხოლო მერმის პირველ იანვრიდან დილის 9—
3 საათამდე. (აბას-აბათის მოედანი, მელიქ-ნუბაროვის აფთიაქის გვერდზედ,
საკუთარი სახლი). იქვე შეიძლება მიიღოს მსურველმა შემდეგი წიგნები:

- Страхование отъ градобитія.
- Краткій очеркъ развития этой отрасли обезпечения въ Герма-
нiи и Россiи.
- Сборникъ свѣдѣнiй для опредѣленiя убытковъ, причиняемыхъ
культурнымъ растенiямъ градобитiями и др. атмосферическими
влiянiями, а также насѣкомыми и болѣзнями.
- Составилъ В. А. Таргонскiй

სააგენტოს გამგე დ. ქ. თუთაქვი.

1893 წლის 1 იანვრიდან არსდება ტფილისში
„**უნიპროსალი საბანკო**“
დ. ქ. თუთაქვისა
აბას-აბათის მოედანზედ, მელაქ-ნუბაროვის აფთიაქის გვერდზედ, დადის 9—
3 საათამდე.

საქმე სააგენტოსი:
I რიგისა
დაზღვევა სიცოცხლისა უოველ იმ წესით, რა წესითაც უკი შესაძლოა.
დაზღვევა ცეცხლისაგან უმრავლეს და მომრავლეს ქონებისა.
დაზღვევა ჭირნახულისა და ვენახებისა სეკურესაცხს.
დასყიდვა 5⁹/₁₆-იან მომგებიან ბილეთებისა I და II სესხისა და სახელმწიფო სათავად-აზნაუ-
რო მომგებიან გირაუნობის ფურცელთა ფასის ნაწილ-ნაწილ ვადანდით და ხელ-მოსაცემ
პირობით.
დაზღვევა მომგებიან ბილეთებისა ვაბათილებიანსაგან უზრუნველ-ყოფისათვის,
თითო ბილეთისა 60 კაპეკად.

II რიგისა
შედგენა სარჩოთ-აღრიცხვითა და ვეგემებისა შენობითა ასაგებად. (სააგენ-
ტოს ჰეავს საკუთარი სურით-მომდუგარი-არსივეტქორი).
შესრულება ქალაქ გარეშე მცხოვრებთა ყველა საქმისა, რომელიც უნებნა მოთვრობისა და სხვა
კერძო დაწესებულებათა, აგრეთვე კომერციისა და სხ.
სააგენტო ტერიტორიულ-სოფლისა და ქალაქის მამულების დაგინაგებას ტფი-
ლისის სათავად-აზნაურო და სახელმწიფო ბანკში და აგრეთვე საკრედიტო საზოგა-
დოებაში.
რუსეთის სავაჭრო და საკომისიო ბანკი
(ძირის ფული 1.000,000 მან.)
ბეჭდურბურგი, ნევის პროსპექტი, 27
ისყიდება 5⁹/₁₆-იანი მომგებიან ბილეთები I და II სესხისა და გი-
რაუნობის ფურცელნი სახელმწ. საადგილო-მამულეო ბანკისა ფასის ნაწილ-ნა-
წილ ვადანდით.
ზეთ უნდა აქმნას წარმოდგენილი 10% იმისი, რაც ბილეთი ჰღირს ბირ-
ჯებზე (არა ნაკლებ 15 მან.). ყოველ თოვლ-და-თოვე უნდა ვადანდით იქმნას
იმდენი, რამდენსაც თვით მყიდველი ისურვეს (არა ნაკლებ 5 მან.).
გუპონები სრული საკუთრებაა მყიდველისა. ბეის წარდგენის შე-
დეგ მოკება შეიძლებისა.
დაზღვევა ბილეთისა ვაბათილებიანსაგან ჰღირს 60 კაპ.
(20—20) აგენტი დ. ქ. თუთაქვი

საქმისწილო სურათებიანი ქურნალი
„**ქ ე ქ ი ლ ი**“
(შეოთხე წაღწადა)
გამოვა 1893 წელსაც, ორ თვეში ერთხელ, იმავე პროგრამით,
როგორც აქამდე.
ქურნალი „ჯეჯილი“ ტფილისში დატარებით ედირება 3 მან.,
ტფილისს გარეშე ვაგზავნი 4 მან.
ხელის მოწერა შეიძლება:
1) ტფილისში—სურათებისა და საზოგადოებისა „განცველარიაში
Дворцовая ул. д. зем. банка № 125.), ქართულ სახალხო ბიბ-
ლიოთეკაში. ქართულთა ამხანაგობის წიგნის მადანიაში და თვით
„ჯეჯილის რედაქციაში (Красногорская ул. д. Назарова № 7.)
2) ქუთაისში—ან. ბაქრძისას.
3) გორში—ე. ფურცელაძისას.
4) ბათუმში—მ. ნიკოლაძის ვანეთის სააგენტოში.
5) სანჯორეში—ყარამან ჩხეიძესთან.
ფოსტის ადრესი: Въ Тифлисъ, въ редакцію грузинскаго
Дѣтскаго Журнала „Джеджили.“
რედაქტორი გამომცემელი ან. თუმანიშვილი-წერეთლისა.

რუსეთის საზოგადოება ცეცხლი-
საგან დაზღვევისა
კანტორა უმთავრესის სააგენტოსი კავკასიისათვის არის ტფილისში,
განოვის ქუჩაზედ, ნოტარიუს მამიკონოვის კანტორის გვერდზედ, ყაზარო-
ვის სახლში.
(30—25) ინსპექტორი საზოგადოებისა ვ. ფ. ტარანოვი.